

Decyzja Zarządu nr 17/2021

z dnia 10 listopada 2021 r.

w sprawie regulaminu wewnętrznego dotyczącego mediacji Europejskiego

Urzędu ds. Pracy

ZARZĄD EUROPEJSKIEGO URZĘDU DS. PRACY,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1149 z dnia 20 czerwca 2019 r. ustanawiające Europejski Urząd ds. Pracy, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 883/2004, (UE) nr 492/2011 i (UE) 2016/589 oraz uchylające decyzję (UE) 2016/344¹ (zwane dalej „rozporządzeniem ustanawiającym” i „Urzędem”), w szczególności jego art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Urząd został powołany w celu wzmocnienia uczciwości i zaufania na rynku wewnętrznym. Celem Urzędu jest przyczynianie się do zapewnienia sprawiedliwej mobilności pracowników w całej Unii oraz wspieranie państw członkowskich i Komisji w koordynowaniu systemów zabezpieczenia społecznego. Aby to osiągnąć, Urząd powinien pełnić funkcję mediatora i ułatwiać znajdowanie rozwiązań w przypadku sporów między państwami członkowskimi dotyczących poszczególnych przypadków stosowania prawa Unii w dziedzinach objętych rozporządzeniem ustanawiającym.
- (2) Rozporządzenie ustanawiające powierza Zarządowi przyjęcie regulaminu wewnętrznego dotyczącego mediacji, w tym ustaleń roboczych i wyznaczania mediatorów, obowiązujących terminów, zaangażowania ekspertów z państw członkowskich, Komisji i Urzędu oraz możliwości zasiadania Komisji Pojedynczej w zespołach złożonych z kilku członków. 15 grudnia 2020 r. Zarząd przyjął decyzję 20/2020 ustanawiającą grupę roboczą ds. mediacji, której zadaniem jest

¹ Dz.U. L 186 z 11.7.2019, s. 21.

doradzanie Urzędowi i wspieranie go we wdrażaniu rozporządzenia ustanawiającego w sprawie mediacji oraz w ustanawianiu niezbędnych rozwiązań.

- (3) Procedura mediacji Urzędu powinna pozostawać bez uszczerbku dla kompetencji Komisji Administracyjnej, jak przewidziano w art. 72 rozporządzenia (WE) nr 883/2004². Kompetencje te obejmują między innymi rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych i kwestii interpretacyjnych wynikających z przepisów rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i 987/2009³.
- (4) W celu zapewnienia dobrej współpracy między Urzędem a Komisją Administracyjną w zakresie spraw dotyczących mediacji, które w całości lub w części dotyczą kwestii zabezpieczenia społecznego, należy zawrzeć umowę o współpracy między tymi dwoma organami.
- (5) Aby lepiej koordynować przekazywanie spraw i wymianę informacji między Urzędem a siecią SOLVIT, należy zawrzeć umowę o współpracy między tymi dwoma organami.
- (6) Procedura mediacji ma na celu pogodzenie rozbieżnych stanowisk państw członkowskich, które na wniosek i za swoją zgodą podejmują decyzję o skierowaniu sprawy do mediacji. Wynikiem będzie niewiążąca opinia wydana za wspólnym porozumieniem państw członkowskich będących stronami sporu, która może zostać przyjęta przy udziale innych zainteresowanych stron włączonych w proces mediacji, jak przewidziano w art. 13 rozporządzenia ustanawiającego.
- (7) Regulamin wewnętrzny powinien przewidywać wydajną i skuteczną procedurę mediacji, opartą na uznanych na arenie międzynarodowej zasadach i normach mających zastosowanie do tego rodzaju mechanizmów rozwiązywania sporów. Przepisy te powinny również zapewniać terminowe rozstrzygnięcie sporów przekazywanych przez państwa członkowskie.
- (8) Przepisy zawarte w niniejszym regulaminie wewnętrznym uzupełniają i wyjaśniają przepisy zawarte w rozporządzeniu ustanawiającym, w szczególności jego art. 13.

PODJAŁ DECYZJĘ:

² Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

³ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

Artykuł

Niniejszym przyjmuje się regulamin wewnętrzny dotyczący mediacji załączony do niniejszej decyzji.

Sporządzono w Bratysławie dnia 10 listopada 2021 r.

W imieniu Zarządu

Tom BEVERS
Przewodniczący

REGULAMIN WEWNĘTRZNY DOTYCZĄCY MEDIACJI

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego regulaminu wewnętrznego zastosowanie mają następujące definicje:

- i. „rozporządzenie ustanawiające” oznacza rozporządzenie (UE) 2019/1149 ustanawiające Europejski Urząd ds. Pracy⁴;
- ii. „Zarząd” oznacza Zarząd, o którym mowa w art. 16 rozporządzenia ustanawiającego;
- iii. „partnerzy społeczni” oznaczają członków organizacji partnerów społecznych na szczeblu unijnym, zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia ustanawiającego, a także krajowych i sektorowych partnerów społecznych;
- iv. „krajowi urzędnicy łącznikowi” oznaczają urzędników, o których mowa w art. 32 rozporządzenia ustanawiającego;
- v. „Komisja Administracyjna” oznacza Komisję Administracyjną ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego, o której mowa w art. 71 rozporządzenia (WE) nr 883/2004⁵;
- vi. „sieć SOLVIT” oznacza sieć utworzoną na podstawie zalecenia Komisji z dnia 17.9.2013 r. w sprawie zasad regulujących SOLVIT⁶;
- vii. „krajowe centra SOLVIT” obejmują zarówno „zgłaszające centrum SOLVIT”, jak i „prowadzące centrum” w państwie członkowskim, zgodnie z definicją zawartą w zaleceniu Komisji z dnia 17.9.2013 r. w sprawie zasad funkcjonowania sieci SOLVIT;
- viii. „poszczególne sprawy dotyczące stosowania prawa Unii” oznaczają sprawy dotyczące stosowania prawa Unii, które mogą zostać skierowane do mediacji przez państwa członkowskie, obejmujące instytucje, osoby i podmioty prawne, które można zidentyfikować w odniesieniu do państw członkowskich będących stronami sporu, oraz w przypadku gdy co najmniej dwa państwa członkowskie mają rozbieżne opinie dotyczące stosowania prawa Unii w obszarach objętych rozporządzeniem ustanawiającym;
- ix. „mediator” oznacza osobę, która prowadzi mediację zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia ustanawiającego i jest powoływana przez Zarząd zgodnie z art. 7 regulaminu wewnętrznego;

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1149 z dnia 20 czerwca 2019 r. ustanawiające Europejski Urząd ds. Pracy, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 883/2004, (UE) nr 492/2011 i (UE) 2016/589 oraz uchylające decyzję (UE) 2016/344 (Dz.U. L 186 z 11.7.2019, s. 21).

⁵ Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1).

⁶ Zalecenie Komisji 2013/461/UE z dnia 17 września 2013 r. w sprawie zasad regulujących SOLVIT (Dz.U. L 249 z 19.9.2013, s. 10).

- x. „ekspert Komisji Pojednawczej” oznacza osobę, która zasiada w Komisji Pojednawczej zgodnie z art. 13 ust. 5 rozporządzenia ustanawiającego i jest powoływana przez Zarząd zgodnie z art. 7 regulaminu wewnętrznego;
- xi. „eksperci uczestniczący w charakterze doradców” oznaczają ekspertów z państwa członkowskiego, Komisji i Urzędu, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia ustanawiającego (w odniesieniu do pierwszego etapu mediacji), ekspertów z Komisji i Urzędu, o których mowa w art. 13 ust. 5 rozporządzenia ustanawiającego (w odniesieniu do drugiego etapu mediacji), jak również ekspertów, o których mowa w art. 19 ust. 19 i 20 regulaminu wewnętrznego.

I. REGULAMIN WEWNĘTRZNY

A. Postanowienia ogólne

Artykuł 2

Cel

Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia ustanawiającego Urząd może ułatwić znalezienie rozwiązania w przypadku sporu między co najmniej dwoma państwami członkowskimi w indywidualnych sprawach dotyczących zastosowania prawa Unii w dziedzinach objętych rozporządzeniem ustanawiającym. Celem takiej mediacji jest pogodzenie rozbieżnych stanowisk państw członkowskich, które są stronami sporu, oraz przyjęcie niewiążącej opinii.

Artykuł 3

Zakres działalności

- (1) Spory dopuszczalne w ramach procedury mediacji to spory między państwami członkowskimi dotyczące poszczególnych przypadków stosowania prawa Unii w obszarach objętych art. 1 ust. 4 rozporządzenia ustanawiającego.
- (2) Procedura mediacji nie dotyczy kwestii prawa Unii, które wymagają opinii prawnej na szczeblu unijnym. Dopuszczalne są jednak spory dotyczące stosowania prawa Unii przez państwo członkowskie na podstawie wykładni dokonanej już przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej lub inny wyspecjalizowany organ, któremu prawo Unii powierza dokonywanie takich wykładni.
- (3) Zgodnie z art. 13 ust. 1 i art. 13 ust. 9 rozporządzenia ustanawiającego procedurę mediacji stosuje się, nie naruszając uprawnień Trybunału Sprawiedliwości Unii

Europejskiej. Sprawy, w przypadku których toczy się postępowanie sądowe na szczeblu krajowym lub unijnym, nie są dopuszczane do mediacji przez Urząd. Jeżeli podczas procedury mediacji zostaje wszczęte postępowanie sądowe na szczeblu krajowym lub unijnym, państwa członkowskie, które są stronami sporu, bezzwłocznie informują Urząd oraz pozostałe państwa członkowskie o tym fakcie, a procedura mediacji zostaje zawieszona.

Artykuł 4

Podstawowe zasady

- (1) Urząd dąży do wprowadzenia skutecznej procedury mediacji, która przewiduje zorganizowany proces służący pogodzeniu rozbieżnych stanowisk państw członkowskich i przyjęciu niewiążącej opinii.
- (2) Procedura mediacji opiera się na zasadach neutralności, bezstronności, szczerzej współpracy i włączenia społecznego. Do zadań Urzędu należy również dopilnowanie, aby procedura mediacji służyła osiągnięciu szybkich i wyważonych niewiążących opinii, a także zapewnienie bezstronności procedury przy poszanowaniu zasad sprawiedliwości i skuteczności.
- (3) Mediatorzy, eksperci Komisji Pojednawczej oraz eksperci uczestniczący w charakterze doradców zachowują ścisłą poufność w odniesieniu do danych, dokumentów, ustaleń, dyskusji i wyników dotyczących procedury mediacji, bez uszczerbku dla przepisów dotyczących sprawozdawczości zawartych w rozporządzeniu ustanawiającym oraz w niniejszym regulaminie wewnętrznym.
- (4) Mediatorzy, eksperci Komisji Pojednawczej oraz eksperci uczestniczący w procedurze mediacji w charakterze doradców nie działają jako przedstawiciele danego państwa członkowskiego, lecz na podstawie swojej wiedzy zawodowej w sposób bezstronny. Powstrzymują się oni od udziału w charakterze mediatorów lub ekspertów Komisji Pojednawczej w sporze, gdzie jedną ze stron jest państwo członkowskie, które ich wyznaczyło, jeżeli ich bezstronność mogłaby zostać zagrożona w jakikolwiek inny sposób lub jeżeli ich udział mógłby spowodować konflikt interesów. Niemniej jednak mediatorzy lub eksperci Komisji Pojednawczej mogą działać jako przedstawiciele krajowi zgodnie z art. 19 ust. 2, jeżeli państwo członkowskie, które ich wyznaczyło, jest państwem członkowskim będącym stroną sporu.

Artykuł 5

Warunki ogólne

- (1) Zgodnie z art. 13 ust. 2 i art. 13 ust. 7 rozporządzenia ustanawiającego procedurę mediacji wszczyna się na wniosek co najmniej jednego zainteresowanego państwa członkowskiego, a procedura ta jest dobrowolna. Przeprowadza się ją wyłącznie za zgodą wszystkich państw członkowskich, które są stronami sporu.
- (2) Zgodnie z art. 13 ust. 8 rozporządzenia ustanawiającego państwa członkowskie zapewniają ukrycie wszystkich danych osobowych związanych z daną sprawą w taki sposób, że osób, których dane dotyczą, w ogóle nie można zidentyfikować lub już nie można zidentyfikować. Ma to również zastosowanie do krajowych centrów SOLVIT, które mogą przekazywać sprawy do rozpatrzenia przez Urząd. Urząd nie przetwarza danych osobowych osób, których dotyczy sprawa, w żadnym momencie trwania mediacji.
- (3) Zgodnie z zasadą lojalnej współpracy państwa członkowskie, które są stronami sporu, starają się przestrzegać orientacyjnych terminów określonych w niniejszym regulaminie wewnętrznym, aby zachować wydajność i skuteczność procedury mediacji.

Artykuł 6

Dostęp do dokumentów

Wnioski o dostęp do dokumentów Urzędu rozpatrywane są zgodnie z decyzją Zarządu nr 8/2020 z dnia 24 kwietnia 2020 r. ustanawiającą zasady stosowania rozporządzenia (WE) 1049/2001 w odniesieniu do dokumentów Europejskiego Urzędu ds. Pracy. Kraje EOG i Szwajcaria również rozpatrują wnioski z należyтым uwzględnieniem zasady lojalnej współpracy.

B. Struktura i organizacja

Artykuł 7

Powoływanie mediatorów i ekspertów Komisji Pojednawczej

- (1) Zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia ustanawiającego na pierwszym etapie w mediacji uczestniczą państwa członkowskie, które są stronami sporu, oraz mediator. Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia ustanawiającego, jeżeli na pierwszym etapie mediacji nie uda się znaleźć rozwiązania, Urząd rozpoczyna drugi etap mediacji przed Komisją Pojednawczą, o ile wszystkie państwa członkowskie, które są stronami sporu, wyraziły na to zgodę. Zgodnie z art. 13 ust. 5 rozporządzenia ustanawiającego Komisja Pojednawcza składa się z ekspertów z państw członkowskich, z wyjątkiem ekspertów z państw członkowskich, które są stronami sporu.

- (2) Zarząd powołuje odpowiednią liczbę mediatorów i ekspertów z państw członkowskich, którzy zasiadają w Komisji Pojednawczej. Urząd wystosowuje do członków Zarządu z państw członkowskich wezwanie do wyznaczenia osób, które mogłyby odgrywać rolę mediatorów lub ekspertów zasiadających w Komisji Pojednawczej. W tym celu stosuje się standardowy formularz wezwania załączony do niniejszego regulaminu wewnętrznego.
- (3) Osoby wyznaczone na mediatorów muszą posiadać niezbędną wiedzę i umiejętności w zakresie mechanizmów rozwiązywania sporów, w tym mediacji, a najlepiej podstawową wiedzę związaną z różnymi dziedzinami objętymi procedurą mediacji. Osoby wyznaczone na ekspertów Komisji Pojednawczej posiadają wymaganą wiedzę fachową i kompetencje do rozpatrywania sporów związanych z różnymi dziedzinami wchodzącymi w zakres procedury mediacji. W celu zapewnienia wysokiej jakości procedury mediacji i niewiążących opinii wyznaczeni mediatorzy i eksperci Komisji Pojednawczej biorą udział w specjalistycznych szkoleniach dotyczących technik mediacji, w tym regulaminu wewnętrznego dotyczącego mediacji, oraz odnoszących się do stosunków pracy i układów zbiorowych.
- (4) Urząd sporządza wykaz wszystkich otrzymanych nominacji zawierający wszystkie szczegółowe informacje określone w standardowym formularzu załączonym do regulaminu wewnętrznego oraz ocenę, czy w opinii Urzędu osoby nominowane na mediatorów i ekspertów spełniają wymogi określone w ust. 3. Wykaz ten przekazuje się Zarządowi, który powołuje co najmniej sześciu mediatorów i 18 ekspertów Komisji Pojednawczej na 36 miesięcy. Mediatorzy i eksperci Komisji Pojednawczej mogą być powoływani na kolejne kadencje. Urząd na bieżąco aktualizuje wykaz mediatorów i ekspertów Komisji Pojednawczej. W celu zapewnienia ciągłości procedury mediacji wykaz zostaje automatycznie przedłużony po upływie tego okresu, dopóki nie zostanie sporządzony nowy wykaz. W przypadku odejścia powołanego mediatora lub eksperta Komisji Pojednawczej przed upływem tej kadencji, Zarząd powołuje jego zastępcę na pozostały okres. Z zastrzeżeniem wzajemnej zgody państw członkowskich, które są stronami sporu, wszyscy mediatorzy lub eksperci Komisji Pojednawczej kontynuują rozpatrywanie sporów rozpoczętych przed upływem kadencji i zachowują swoje stanowisko do czasu zakończenia mediacji zgodnie z art. 18.
- (5) Wyznaczeni mediatorzy lub eksperci Komisji Pojednawczej, w tym przewodniczący i wiceprzewodniczący Komisji Pojednawczej, oraz eksperci uczestniczący w charakterze doradców działają w sposób neutralny i bezstronny zgodnie z art. 4 ust. 4. Unikają oni wszelkich sytuacji mogących powodować potencjalne konflikty interesów. Każdy mediator lub ekspert Komisji Pojednawczej, po wyznaczeniu go do określonego sporu, podpisuje oświadczenie, w którym stwierdza, że nie znajduje się w sytuacji konfliktu interesów, a w przypadku zmiany okoliczności informuje Urząd o wszelkich konfliktach interesów. Stosowane

oświadczenie o niewystępowaniu konfliktu interesów stanowi załącznik do niniejszego regulaminu wewnętrznego.

- (6) Zarząd zapewnia, aby w wykazie mediatorów i ekspertów powołanych przez Komisję Pojednawczą panowała niezbędna równowaga geograficzna, zawodowa i równowaga płci.
- (7) Koszty poniesione przez mediatorów lub ekspertów Komisji Pojednawczej, w tym przewodniczącego i wiceprzewodniczących Komisji Pojednawczej, oraz ekspertów uczestniczących z głosem doradczym, w związku z pełnieniem funkcji przewidzianych w niniejszym regulaminie wewnętrznym, są zwracane zgodnie z decyzją dyrektora wykonawczego nr 1/2019 z dnia 11 września 2019 r. w sprawie zasad zwrotu kosztów podróży, diet i innych wydatków.

Artykuł 8

Komisja Pojednawcza

A. Ustanowienie zespołów

- (1) Zgodnie z art. 13 ust. 6 rozporządzenia ustanawiającego Komisja Pojednawcza może obradować jako organ jednoosobowy lub w zespołach złożonych z kilku członków.

B. System przewodnictwa

- (2) Zarząd mianuje przewodniczącego i dwóch wiceprzewodniczących na 36 miesięcy. W wyjątkowych przypadkach początkowa kadencja wiceprzewodniczących trwa 48 miesięcy. W tym celu Urząd zwraca się do członków Zarządu z państw członkowskich o wyznaczenie osób na te stanowiska za pomocą standardowego formularza, o którym mowa w art. 7 ust. 2. Z przyczyn określonych w ust. 4 niniejszego artykułu mianowany przewodniczący oraz pierwszy i drugi wiceprzewodniczący pochodzą z różnych państw członkowskich, z zachowaniem niezbędnej równowagi geograficznej i równowagi płci. Jeżeli liczba osób nominowanych na stanowiska przewodniczącego i wiceprzewodniczących przekracza wymaganą liczbę, Zarząd podejmuje decyzję w drodze głosowania, zgodnie z art. 21 rozporządzenia ustanawiającego.
- (3) W celu zapewnienia ciągłości procedury mediacji kadencja, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zostaje automatycznie przedłużona poza ten okres, dopóki nie zostaną powołani nowi przewodniczący i wiceprzewodniczący. W przypadku odejścia przewodniczącego lub wiceprzewodniczących przed upływem tej kadencji Zarząd powołuje ich zastępców na pozostały okres.

- (4) Pierwszy wiceprzewodniczący pełni funkcje przewodniczącego, w szczególności w tych przypadkach, w których zgodnie z art. 4 ust. 4 niniejszego regulaminu wewnętrznego i art. 13 ust. 5 rozporządzenia ustanawiającego przewodniczący nie może lub nie jest w stanie uczestniczyć. Drugi wiceprzewodniczący pełni funkcje przewodniczącego, w szczególności w tych przypadkach, w których przewodniczący i pierwszy wiceprzewodniczący nie mogą lub nie są w stanie uczestniczyć.
- (5) Funkcje przewodniczącego obejmują:
- a) zapraszanie do udziału w pracach Komisji Pojednawczej wyznaczonych ekspertów Komisji Pojednawczej posiadających odpowiednią wiedzę specjalistyczną w dziedzinie sporu, wyznaczanie składu Komisji Pojednawczej oraz informowanie państw członkowskich, które są stronami sporu, w tym ich odpowiednich krajowych urzędników zatwierdzających, oraz Urzędu o składzie Komisji Pojednawczej, jak przewidziano w art. 19 ust. 11;
 - b) wyznaczanie sprawozdawcy spośród ekspertów Komisji Pojednawczej lub zespołu, w zależności od sprawy, jak przewidziano w ust. 8 niniejszego artykułu;
 - c) przewodniczenie wszystkim posiedzeniom Komisji Pojednawczej lub zespołu, w zależności od sprawy;
 - d) działanie jako przedstawiciel i główny punkt odniesienia dla Komisji Pojednawczej w kontaktach i relacjach z Zarządem, państwami członkowskimi, które są stronami sporu, w tym z ich odpowiednimi krajowymi urzędnikami zatwierdzającymi oraz z Urzędem;
 - e) koordynację prac Komisji Pojednawczej, tak aby zapewnić przestrzeganie przez Komisję Pojednawczą podstawowych zasad określonych w art. 4 oraz warunków pracy określonych w art. 19;
 - f) zapewnianie wysokiej jakości procedury mediacji i niewiążących opinii;
 - g) podejmowanie decyzji w sprawie najskuteczniejszych ustaleń roboczych dotyczących przeprowadzenia drugiego etapu procedury mediacji, w porozumieniu z państwami członkowskimi, które są stronami sporu, zgodnie z art. 19.

W wykonywaniu tych funkcji przewodniczący konsultuje się z wiceprzewodniczącymi i korzysta z ich pomocy.

C. Skład

- (6) W skład zespołu Komisji Pojednawczej wchodzi przewodniczący, wiceprzewodniczący oraz co najmniej sześciu innych ekspertów Komisji Pojednawczej wybranych z wykazu ekspertów wyznaczonych przez Zarząd zgodnie z art. 7 ust. 4. Aby zapewnić wydajność i skuteczność procedury, w skład zespołu Komisji Pojednawczej nie powinno orientacyjnie wchodzić więcej niż 12 ekspertów Komisji Pojednawczej z państw członkowskich innych niż te, które są stronami sporu.

- (7) Powołując zespół Komisji Pojednawczej, przewodniczący dopilnowuje, aby składał się on z ekspertów Komisji Pojednawczej posiadających odpowiednią wiedzę i doświadczenie w odniesieniu do charakteru i przedmiotu sporu, a także, w miarę możliwości, aby zachowana była niezbędna równowaga geograficzna i równowaga płci.
- (8) W przypadku każdego sporu przekazanego Komisji Pojednawczej przewodniczący wyznacza spośród ekspertów Komisji Pojednawczej lub zespołu, w zależności od sprawy, sprawozdawcę, biorąc pod uwagę charakter sporu oraz wiedzę fachową, kompetencje i dostępność danego eksperta. Sprawozdawca odpowiada za przygotowanie sprawozdania merytorycznego i niewiążącej opinii, biorąc pod uwagę wszystkie opinie członków Komisji Pojednawczej lub zespołu, w zależności od przypadku, państw członkowskich, które są stronami sporu, oraz innych ekspertów uczestniczących w charakterze doradczym, zgodnie z art. 19.

C. Etapy wstępne procedury mediacji

Artykuł 9

Wniosek państw członkowskich

- (1) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia ustanawiającego, jeżeli sporu nie można rozwiązać w drodze bezpośrednich kontaktów i dialogu między państwami członkowskimi, które są stronami sporu, co najmniej jedno z zainteresowanych państw członkowskich może zwrócić się do Urzędu o wszczęcie procedury mediacji.
- (2) Wniosek powinien jasno przedstawiać obawy państwa członkowskiego składającego (lub państw członkowskich składających) wniosek i musi zawierać szczegółowe oświadczenie. Wzór szczegółowego oświadczenia wraz z informacjami, które należy w nim zawrzeć, stanowi załącznik do niniejszego regulaminu wewnętrznego. Urząd może zwrócić się do zainteresowanego państwa członkowskiego (lub zainteresowanych państw członkowskich) o dodatkowe informacje lub wyjaśnienia, które są niezbędne do rzetelnej oceny sporu. Zainteresowane państwa członkowskie dokonują anonimizacji wszystkich danych osobowych związanych z daną sprawą, zgodnie z art. 5 ust. 2.
- (3) Po otrzymaniu takiego wniosku Urząd potwierdza jego otrzymanie. Jeżeli spór dotyczy, w całości lub częściowo, spraw z zakresu zabezpieczenia społecznego, przed wszczęciem procedury mediacji zgodnie z art. 14 Urząd należycie uwzględni wszelkie wnioski Komisji Administracyjnej lub państw członkowskich o przekazanie kwestii dotyczącej zabezpieczenia społecznego do Komisji Administracyjnej, jak przewidziano w art. 11.

Artykuł 10

Mediacja z inicjatywy własnej Urzędu

- (1) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia ustanawiającego Urząd może zaproponować wszczęcie procedury mediacji z inicjatywy własnej. Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. e) rozporządzenia ustanawiającego Urząd rozważa, czy skierować nierozwiązane wnioski na mocy art. 7 ust. 1 rozporządzenia ustanawiającego do mediacji zgodnie z art. 13 ust. 2. W takim przypadku Urząd zwraca się do każdego państwa członkowskiego będącego stroną potencjalnego sporu o potwierdzenie na piśmie, w tym drogą elektroniczną, w ciągu 15 dni roboczych od otrzymania wniosku, czy podjęto już próbę rozwiązania potencjalnego sporu w drodze bezpośredniego kontaktu i dialogu oraz czy dane państwo członkowskie wyraża zgodę na wszczęcie przez Urząd procedury mediacji, jeżeli bezpośredni kontakt i dialog nie przyniosły rezultatu.
- (2) Jeżeli wszystkie państwa członkowskie będące stronami potencjalnego sporu poinformują Urząd, że nawiązano już bezpośredni kontakt i dialog, ale nie znaleziono rozwiązania, oraz wyrażą na to stosowną zgodę, Urząd wszczyna procedurę mediacji zgodnie z art. 14 i bez uszczerbku dla art. 11.

Artykuł 11

Spory dotyczące (w całości lub częściowo) spraw z zakresu zabezpieczenia społecznego

- (1) Zgodnie z art. 13 ust. 10 rozporządzenia ustanawiającego, mediacja pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji Komisji Administracyjnej. Ponadto w mediacji uwzględnia się wszystkie stosowne decyzje Komisji Administracyjnej.
- (2) Zgodnie z art. 13 ust. 11 rozporządzenia ustanawiającego, jeżeli spór dotyczy w całości lub w części kwestii zabezpieczenia społecznego, Urząd informuje o tym Komisję Administracyjną. Na wniosek Komisji Administracyjnej i w porozumieniu z państwami członkowskimi, które są stronami sporu, Urząd przekazuje Komisji Administracyjnej sprawę dotyczącą zabezpieczenia społecznego. Na wniosek każdego państwa członkowskiego, które jest stroną sporu, Urząd przekazuje sprawę dotyczącą zabezpieczenia społecznego do Komisji Administracyjnej. Skierowanie to może nastąpić na każdym etapie mediacji.
- (3) Urząd i Komisja Administracyjna zawierają umowę o współpracy w celu zapewnienia dobrej współpracy, koordynacji działań za obopólną zgodą i uniknięcia powielania działań w przypadkach mediacji dotyczących zarówno kwestii zabezpieczenia społecznego, jak i prawa pracy. Umowa o współpracy zawiera ustalenia dotyczące wykonania art. 13 ust. 10 i 11 rozporządzenia ustanawiającego, które są uważane za integralną część niniejszego regulaminu.

Artykuł 12

Przekazywanie spraw przez sieć SOLVIT

- (1) Odnosząc się do motywu 23 rozporządzenia ustanawiającego, sieć SOLVIT może przekazać Urzędowi do rozpatrzenia przypadki, w których problem nie może zostać rozwiązany ze względu na różnice między administracjami krajowymi.
- (2) Aby lepiej koordynować przekazywanie spraw i wymianę informacji, Urząd i sieć SOLVIT zawierają umowę o współpracy. Sprawy przekazywane przez sieć SOLVIT do rozpatrzenia przez Urząd są rozpatrywane zgodnie z umową.

Artykuł 13

Odmowa udziału w mediacji przez państwo członkowskie

Zgodnie z art. 13 ust. 7 rozporządzenia ustanawiającego, jeżeli państwo członkowskie postanowi nie uczestniczyć w mediacji, informuje o tym Urząd i pozostałe państwa członkowskie, które są stronami sporu, na piśmie, w tym drogą elektroniczną, a także o powodach swojej decyzji w ciągu 15 dni roboczych od otrzymania wniosku Urzędu, zgodnie z art. 14 ust. 3.

Artykuł 14

Bezpośredni kontakt i dialog między państwami członkowskimi, które są stronami sporu

- (1) Państwa członkowskie mogą zwrócić się do Urzędu o wszczęcie procedury mediacji, gdy wyczerpane zostały wszystkie wysiłki na rzecz rozwiązania sporu w drodze bezpośredniego kontaktu i dialogu.
- (2) Po otrzymaniu wniosku od wszystkich państw członkowskich, które są stronami sporu, Urząd rozpoczyna pierwszy etap procedury mediacji, po sprawdzeniu, że spór mieści się w zakresie procedury mediacji, bez uszczerbku dla art. 11. Zainteresowane państwa członkowskie przekazują Urzędowi szczegółowe oświadczenie, o którym mowa w art. 9 ust. 2, w terminie 15 dni roboczych od złożenia wniosku.
- (3) Jeżeli wniosek nie wpłynie od wszystkich państw członkowskich, które są stronami sporu, przed rozpoczęciem pierwszego etapu procedury mediacji Urząd kontaktuje się z państwem członkowskim lub państwami członkowskimi, które nie złożyły wniosku, w celu potwierdzenia ich udziału w mediacji. Zainteresowane państwo(-a) członkowskie potwierdza(-ją) na piśmie, w terminie 15 dni roboczych

od otrzymania wniosku, w tym drogą elektroniczną, swoją zgodę lub jej brak. Jeżeli wszystkie zainteresowane państwa członkowskie wyrażą zgodę na udział w mediacji, przekazują one Urzędowi szczegółowe oświadczenie, o którym mowa w art. 9 ust. 2, w ciągu 15 dni roboczych od dnia, w którym państwa członkowskie poinformowały Urząd o swojej zgodzie.

- (4) W przypadku gdy jedno lub więcej państw członkowskich zdecyduje się nie uczestniczyć w mediacji, stosuje się odpowiednio art. 13.

D. Etapy procedury mediacji

Artykuł 15

Pierwszy etap mediacji

- (1) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia ustanawiającego, jeżeli sporu nie można rozwiązać w drodze bezpośredniego kontaktu i dialogu między państwami członkowskimi, które są stronami sporu, Urząd wszczyna procedurę mediacji, a państwa członkowskie, które są stronami sporu, zostają o tym powiadomione na piśmie. Datę tego powiadomienia uznaje się za datę rozpoczęcia pierwszego etapu mediacji.
- (2) Zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia ustanawiającego pierwszy etap mediacji przeprowadza się między państwami członkowskimi, które są stronami sporu, a mediatorem, który za obopólną zgodą przyjmuje niewiążącą opinię.
- (3) Niezwłocznie po wyznaczeniu mediatora zgodnie z art. 19 ust. 5 Urząd udostępnia wyznaczonemu mediatorowi szczegółowe oświadczenia oraz wszelkie inne dodatkowe istotne informacje lub wyjaśnienia dotyczące sporu, które zostały przedłożone przez państwa członkowskie będące stronami sporu zgodnie z art. 9 ust. 2.
- (4) Mediator przeprowadza procedurę mediacji zgodnie z obowiązującymi ustaleniami roboczymi przewidzianymi w art. 19.
- (5) Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia ustanawiającego, jeżeli w pierwszym etapie mediacji nie znaleziono rozwiązania, Urząd rozpoczyna drugi etap mediacji przed swoją Komisją Pojednawczą, pod warunkiem wyrażenia zgody przez wszystkie państwa członkowskie, które są stronami sporu.

Artykuł 16

Drugi etap mediacji

- (1) Na mocy art. 13 ust. 5 rozporządzenia ustanawiającego Komisja Pojednawcza, składająca się z ekspertów z państw członkowskich z wyjątkiem ekspertów z państw członkowskich, które są stronami sporu, dąży do pogodzenia rozbieżnych stanowisk państw członkowskich, które są stronami sporu, i uzgadnia niewiążącą opinię.
- (2) Nie później niż 10 dni roboczych od złożenia przez mediatora końcowego sprawozdania merytorycznego, o którym mowa w art. 19 ust. 10, wskazującego, że w pierwszym etapie mediacji nie znaleziono rozwiązania, Urząd rozpoczyna drugi etap mediacji, pod warunkiem wyrażenia zgody przez wszystkie państwa członkowskie, które są stronami sporu. Państwa członkowskie, które są stronami sporu, są odpowiednio powiadamiane na piśmie. Datę tego powiadomienia uznaje się za datę rozpoczęcia drugiego etapu mediacji.
- (3) Urząd udostępnia przewodniczącemu Komisji Pojednawczej końcowe sprawozdanie merytoryczne przygotowane przez mediatora, szczegółowe oświadczenia oraz wszelkie inne dodatkowe istotne informacje lub wyjaśnienia dotyczące sporu przekazane przez państwa członkowskie, które są stronami sporu.
- (4) Komisja Pojednawcza przeprowadza procedurę mediacji zgodnie z obowiązującymi ustaleniami roboczymi przewidzianymi w art. 19.

Artykuł 17

Wynik mediacji

- (1) Zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 13 ust. 5 rozporządzenia ustanawiającego wynikiem procedury mediacji jest przyjęcie niewiążącej opinii. Niewiążąca opinia uwzględnia dorobek prawny UE i inne dokumenty interpretacyjne dostarczone przez organy specjalistyczne z mocy prawa Unii. Opinia ta może zawierać zalecenia i konkretne rozwiązania mające na celu rozwiązanie sporu. Wzór opinii niewiążącej jest załączony do niniejszego regulaminu wewnętrznego. Jeżeli nie jest możliwe osiągnięcie wspólnego porozumienia w danej kwestii, opinia niewiążąca nie zostaje przyjęta.
- (2) Przyjęta niewiążąca opinia nie ma żadnych skutków prawnych, nie jest prawnie wiążąca ani nie może być egzekwowana. Ponadto pozostaje ona bez uszczerbku dla wszczęcia przez Komisję Europejską postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego lub postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej lub organami krajowymi. Niemniej jednak, gdy

państwa członkowskie, które są stronami sporu, uzgodnią rozwiązanie, każde państwo członkowskie powinno przedsięwziąć środki niezbędne do jego wdrożenia w uzgodnionym terminie i złożyć sprawozdanie Urzędowi zgodnie z art. 20.

- (3) Urząd podejmuje niezbędne środki w celu ustanowienia i przechowywania w formie elektronicznej rejestru sporów przekazanych i rozstrzygniętych w drodze procedury mediacji.

Artykuł 18

Zakończenie i zawieszenie procedury mediacji

- (1) Po rozpoczęciu procedury mediacji procedura ta kończy się w dniu przyjęcia niewiążącej opinii na dowolnym etapie procedury mediacji.
- (2) Procedura mediacji może również zostać zakończona:
- a) na pierwszym etapie – na mocy pisemnego oświadczenia mediatora po konsultacjach z państwami członkowskimi będącymi stronami sporu, podczas których stwierdzono, że dalsze wysiłki nie przyniosłyby rezultatu lub że nie ma wspólnego porozumienia w sprawie przyjęcia niewiążącej opinii przed upływem terminów przewidzianych w art. 19 ust. 9, a co najmniej jedno z zainteresowanych państw członkowskich nie zgadza się na rozpoczęcie przez Urząd drugiego etapu mediacji w dniu złożenia tego oświadczenia;
 - b) na drugim etapie – na mocy pisemnego oświadczenia przewodniczącego Komisji Pojednawczej po konsultacjach z państwami członkowskimi będącymi stronami sporu, podczas których stwierdzono, że dalsze wysiłki na rzecz pogodzenia rozbieżnych stanowisk państw członkowskich nie przyniosłyby skutku lub że nie ma wspólnego porozumienia w sprawie przyjęcia niewiążącej opinii przed upływem terminów przewidzianych w art. 19 ust. 16, w dniu złożenia tego oświadczenia;
 - c) w drodze pisemnego oświadczenia mediatora lub przewodniczącego Komisji Pojednawczej po konsultacjach z państwami członkowskimi będącymi stronami sporu, podczas których stwierdzono, że informacje, dowody, fakty i okoliczności przedstawione przez państwa członkowskie będące stronami sporu wymagają weryfikacji lub że konieczne są dalsze informacje, a zainteresowane państwa członkowskie nie zgadzają się z propozycją mediatora lub przewodniczącego Komisji Pojednawczej, zgodnie z art. 19 ust. 22;
 - d) na pisemny wniosek jednego lub kilku państw członkowskich, które są stronami sporu, na dowolnym etapie procedury mediacji, w dniu złożenia tego wniosku;
 - e) na pisemny wniosek Komisji Administracyjnej – przed rozpoczęciem pierwszego etapu procedury mediacji w porozumieniu z państwami członkowskimi, które są stronami sporu – o przekazanie sprawy dotyczącej zabezpieczenia społecznego do Komisji Administracyjnej, w dniu złożenia tego wniosku;

- f) na pisemny wniosek Komisji Administracyjnej i w porozumieniu z państwami członkowskimi, które są stronami sporu, o skierowanie sprawy dotyczącej zabezpieczenia społecznego do Komisji Administracyjnej, na każdym etapie procedury mediacji, ze wskazaniem, że spór dotyczy elementów nowej interpretacji rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i 987/2009, które nie były oczywiste lub dokumentowane w momencie poinformowania ich przed rozpoczęciem pierwszego etapu procedury mediacji, w dniu złożenia tego wniosku;
 - g) na pisemny wniosek każdego państwa członkowskiego, które jest stroną sporu, o skierowanie sprawy dotyczącej koordynacji zabezpieczenia społecznego do Komisji Administracyjnej, na każdym etapie procedury mediacji, w dniu złożenia tego wniosku.
- (3) Procedura mediacji zostaje zawieszona:
- a) na pisemny wniosek jednego lub kilku państw członkowskich, które są stronami sporu – na dowolnym etapie procedury mediacji – wskazujący, że postępowanie sądowe zostało wszczęte po rozpoczęciu procedury mediacji;
 - b) w przypadku wszczęcia procedury mediacji w sprawie sporu, który dotyczy w całości lub w części spraw z zakresu zabezpieczenia społecznego i który został skierowany do Komisji Administracyjnej na jakimkolwiek etapie procedury mediacji.

II. USTALENIA DOTYCZĄCE ORGANIZACJI PRACY

Artykuł 19

A. Postanowienia ogólne

- (1) W trakcie wykonywania swojej pracy mediatorzy i Komisja Pojednawcza opierają się na praktycznych i elastycznych metodach pracy, w tym na korespondencji prowadzonej pocztą elektroniczną, spotkaniach internetowych, konferencjach telefonicznych lub wideo, przy jednoczesnym zachowaniu podstawowych zasad określonych w art. 4.
- (2) Państwa członkowskie, które są stronami sporu, wyznaczają krajowego przedstawiciela, który reprezentuje je podczas procedury mediacji i którego mogą wspierać inni eksperci z tego samego państwa członkowskiego. Krajowi urzędnicy łącznikowi wyznaczeni przez państwa członkowskie, które są stronami sporu, są informowani i odgrywają rolę mediatorów ułatwiających przeprowadzenie procedury oraz, w razie potrzeby, punktów kontaktowych do celów komunikacji między zainteresowanymi państwami członkowskimi, mediatorem i przewodniczącym Komisji Pojednawczej podczas procedury mediacji.
- (3) Wszelkie czynności fizyczne podczas obu etapów mediacji odbywają się w siedzibie Urzędu, chyba że państwa członkowskie, które są stronami sporu, i mediator lub przewodniczący Komisji Pojednawczej uzgodnią inaczej.

Przesłuchania fizyczne zwołane podczas drugiego etapu mediacji zgodnie z ust. 13 odbywają się w siedzibie głównej Urzędu.

- (4) Mediator i przewodniczący Komisji Pojednawczej mogą w dowolnym momencie trwania procedury mediacji skierować pisemne pytania do każdego z państw członkowskich, które są stronami sporu. Każde z zainteresowanych państw członkowskich otrzymuje kopię wszelkich pytań i przekazuje drugiej stronie kopię swojej pisemnej odpowiedzi na takie pytania. Każde państwo członkowskie ma możliwość przedstawienia pisemnych uwag na temat odpowiedzi drugiego państwa członkowskiego w ciągu 15 dni roboczych od daty otrzymania tej odpowiedzi. Czas przeznaczony na przedstawienie pisemnych uwag nie ma wpływu na funkcjonowanie ogólnych terminów przewidzianych w ust. 9 i 16 niniejszego artykułu.

B. Ustalenia robocze podczas pierwszego etapu mediacji

- (5) Niezwłocznie po rozpoczęciu pierwszego etapu mediacji zgodnie z art. 15 Urząd zwraca się do państw członkowskich, które są stronami sporu, o wspólne uzgodnienie mediatora z listy mediatorów wyznaczonych przez Zarząd, zgodnie z art. 7 ust. 4. Mediatora wyznacza się najpóźniej w ciągu 10 dni roboczych od rozpoczęcia pierwszego etapu. Jeżeli nie można osiągnąć wspólnego porozumienia w sprawie wyboru mediatora, Urząd niezwłocznie wyznacza mediatora, uwzględniając charakter sporu oraz wiedzę fachową, kompetencje i dostępność mediatorów znajdujących się na liście.
- (6) Mediator, po konsultacji z państwami członkowskimi, które są stronami sporu, podejmuje decyzję w sprawie najwłaściwszego podejścia do organizacji postępowania, aby pogodzić rozbieżne stanowiska i ułatwić rozwiązanie sporu w najbardziej wydajny i skuteczny sposób. W szczególności mediator może organizować spotkania między państwami członkowskimi, które są stronami sporu, prowadzić z nimi wspólne lub indywidualne konsultacje oraz udzielać wszelkiego dodatkowego wsparcia, o jakie zwrócą się zainteresowane państwa członkowskie. W przypadkach, gdy mediator pragnie spotkać się lub prowadzić rozmowy z jednym z państw członkowskich będących stronami sporu, informuje on o tym drugie państwo członkowskie z wyprzedzeniem i możliwie jak najszybciej po jednostronnym spotkaniu lub rozmowie z pierwszym państwem członkowskim.
- (7) Mediator ułatwia dyskusję między państwami członkowskimi będącymi stronami sporu w celu osiągnięcia zadowalającego rozwiązania sporu. Mediator pomaga, w sposób bezstronny i przejrzysty, państwom członkowskim będącym stronami sporu w wyjaśnieniu kwestii spornych oraz w przyjęciu za obopólną zgodą niewiążącej opinii zawierającej satysfakcjonujące dla obu stron rozwiązanie. Mediator zapewnia przepływ informacji i zachęca państwa członkowskie do znalezienia takiego rozwiązania.

- (8) Mediator może udzielać porad i proponować rozwiązania państwu członkowskim będącym stroną sporu, biorąc pod uwagę dorobek prawny UE i inne dokumenty interpretacyjne dostarczone przez wyspecjalizowane organy, którym prawo Unii powierzyło zadanie. Zainteresowane państwa członkowskie mogą przyjąć lub odrzucić proponowane rozwiązanie i uzgodnić inne rozwiązanie. Mediator w żaden sposób nie narzuca rozwiązania zainteresowanym państwom członkowskim ani nie wyraża opinii na temat tego, które z państw członkowskich będących stronami sporu ma rację, a które jej nie ma.
- (9) Państwa członkowskie, które są stronami sporu, oraz mediator dążą do przyjęcia niewiążącej opinii za wspólnym porozumieniem w ciągu 45 dni roboczych od wyznaczenia mediatora. W przypadku bardzo złożonych sporów mediator może, w porozumieniu z państwami członkowskimi, które są stronami sporu, przedłużyć ramy czasowe o 15 dodatkowych dni roboczych w celu podjęcia dalszych rozmów. Mediator niezwłocznie informuje Urząd o wyrażeniu zgody na takie przedłużenie.
- (10) Przed upływem terminów przewidzianych w ust. 9 mediator przedkłada na piśmie projekt sprawozdania merytorycznego państwu członkowskim będącym stronami sporu oraz Urzędowi. Mediator może, w porozumieniu z państwami członkowskimi, które są stronami sporu, wystąpić o dodatkowe 10 dni roboczych na sporządzenie sprawozdania. Wzór sprawozdania jest załączony do niniejszego regulaminu wewnętrznego. Mediator daje zainteresowanym państwom członkowskim 15 dni roboczych na zgłoszenie uwag do projektu sprawozdania oraz, w stosownych przypadkach, do niewiążącej opinii. W przypadku gdy ma zostać przyjęta opinia niewiążąca, Urząd zapewnia w tym samym terminie zgodność tej opinii z dorobkiem prawnym UE. Po rozpatrzeniu uwag zgłoszonych w przewidzianym terminie mediator przedstawia na piśmie końcowe sprawozdanie merytoryczne oraz, w stosownych przypadkach, niewiążącą opinię zainteresowanym państwom członkowskim oraz Urzędowi w ciągu 15 dni roboczych.

C. Ustalenia robocze podczas drugiego etapu mediacji

- (11) Niezwłocznie po rozpoczęciu przez Urząd drugiego etapu mediacji zgodnie z art. 16 przewodniczący, o ile Komisja Pojednawcza nie obraduje w jednym składzie, niezwłocznie powołuje skład Komisji Pojednawczej zgodnie z art. 8 pkt. C (skład). Zespół zostaje powołany w ciągu 10 dni roboczych od rozpoczęcia drugiego etapu mediacji, a przewodniczący informuje o jego składzie państwa członkowskie, które są stronami sporu, oraz Urząd.
- (12) Przewodniczący Komisji Pojednawczej, po konsultacji z państwami członkowskimi, które są stronami sporu, podejmuje decyzję w sprawie najważniejszego podejścia do organizacji postępowania w celu pogodzenia rozbieżnych stanowisk i ułatwienia rozwiązania sporu w najbardziej wydajny i skuteczny sposób.

- (13) Na wniosek przewodniczącego Komisji Pojednawczej i po konsultacji z państwami członkowskimi, które są stronami sporu, zwołuje się posiedzenie w celu umożliwienia złożenia ustnych wyjaśnień. Z wyprzedzeniem co najmniej 15 dni roboczych przed przesłuchaniem Urząd powiadamia strony o dacie, godzinie, miejscu i trybie przesłuchania. W przesłuchaniu mogą uczestniczyć następujące osoby:
- a) przewodniczący i wiceprzewodniczący;
 - b) rozpatrujący spór eksperci Komisji Pojednawczej lub zespołu, w zależności od sprawy, w tym sprawozdawca;
 - c) przedstawiciele krajowi wyznaczeni przez państwa członkowskie, które są stronami sporu, w celu ich reprezentowania; przedstawiciele tych mogą wspierać inni eksperci z tego samego państwa członkowskiego;
 - d) krajowi urzędnicy łącznikowi z odpowiednich państw członkowskich, które są stronami sporu;
 - e) eksperci z Komisji, eksperci z Urzędu oraz eksperci z organizacji partnerów społecznych, którzy mogą uczestniczyć w charakterze doradczym, jak przewidziano w ust. 19.
- (14) Przewodniczący Komisji Pojednawczej zapewnia, aby państwa członkowskie będące stronami sporu otrzymały równy czas na wypowiedź podczas przesłuchania. Podczas wysłuchania Komisja Pojednawcza może kierować pytania do wszystkich państw członkowskich. Każde państwo członkowskie, które jest stroną sporu, może w ciągu 15 dni roboczych od daty przesłuchania przekazać Komisji Pojednawczej oraz innemu państwu członkowskiemu lub innym państwom członkowskim będącym stronami sporu pisemne oświadczenia uzupełniające dotyczące wszelkich kwestii poruszonych podczas wysłuchania. Czas przeznaczony na przedstawienie pisemnych oświadczeń uzupełniających nie wpływa na bieg ogólnych terminów zakończenia drugiego etapu mediacji, jak przewidziano w ust. 16 niniejszego artykułu.
- (15) Ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio.
- (16) Państwa członkowskie będące stronami sporu oraz Komisja Pojednawcza podejmują starania, aby przyjąć niewiążącą opinię za wspólnym porozumieniem w ciągu 45 dni roboczych od powołania Komisji Pojednawczej lub zespołu, w zależności od sprawy, jak przewidziano w ust. 11. W przypadku bardzo złożonych sporów przewodniczący Komisji Pojednawczej może, w porozumieniu z państwami członkowskimi, które są stronami sporu, przedłużyć ramy czasowe o 15 dodatkowych dni roboczych w celu podjęcia dalszych rozmów. Przewodniczący niezwłocznie informuje Urząd o wyrażeniu zgody na takie przedłużenie.
- (17) Przed upływem terminów przewidzianych w ust. 16 sprawozdawca przedkłada na piśmie projekt sprawozdania merytorycznego państwom członkowskim będącym stronami sporu oraz Urzędowi. Sprawozdawca może, w porozumieniu z państwami członkowskimi, które są stronami sporu, wystąpić o dodatkowe 10 dni

roboczych na ukończenie sprawozdania. Wzór sprawozdania jest załączony do niniejszego regulaminu wewnętrznego. Sprawozdawca przyznaje zainteresowanym państwom członkowskim 15 dni roboczych na zgłoszenie uwag do projektu sprawozdania oraz, w stosownych przypadkach, do niewiążącej opinii. W przypadku gdy ma zostać przyjęta opinia niewiążąca, Urząd zapewnia w tym samym terminie zgodność tej opinii z dorobkiem prawnym UE. Po rozpatrzeniu uwag zgłoszonych w przewidzianym terminie sprawozdawca przedkłada na piśmie końcowe sprawozdanie merytoryczne oraz, w stosownych przypadkach, niewiążącą opinię zainteresowanym państwom członkowskim, Komisji Pojednawczej oraz Urzędowi w ciągu 15 dni roboczych.

- (18) Zespół Komisji Pojednawczej rozwiązuje się z chwilą zakończenia drugiego etapu mediacji. Jednakże przewodniczący może zdecydować, że ten sam zespół zostanie wykorzystany do pogodzenia rozbieżnych stanowisk w kilku sporach, w szczególności w przypadku wielu sporów, które są ze sobą powiązane lub w których występują podobieństwa.

D. Eksperci uczestniczący w charakterze doradców

- (19) Na wniosek i z zastrzeżeniem zgody państw członkowskich, które są stronami sporu, mediator lub przewodniczący Komisji Pojednawczej zaprasza ekspertów z państw członkowskich, Komisji i Urzędu do uczestnictwa w charakterze doradców zgodnie z art. 13 ust. 3 i 5 rozporządzenia ustanawiającego. Eksperci ci biorą udział w procedurze mediacji poprzez przedstawianie opinii, formułowanie zaleceń i proponowanie rozwiązań mających na celu pogodzenie rozbieżnych stanowisk państw członkowskich, które są stronami sporu, oraz przyjęcie niewiążącej opinii.
- (20) Jeżeli spór dotyczy kwestii związanych z postanowieniami układów zbiorowych w państwach członkowskich, w których partnerzy społeczni są właściwi w zakresie ich stosowania, nadzoru, interpretacji i egzekwowania, mediator i przewodniczący Komisji Pojednawczej konsultują się z właściwymi partnerami społecznymi w celu wysłuchania ich opinii na temat przedmiotowych kwestii. Pozostaje to bez uszczerbku dla autonomii partnerów społecznych zgodnie z art. 1 ust. 3 i 6 rozporządzenia ustanawiającego. Partnerzy społeczni na szczeblu unijnym, wyznaczani zgodnie z art. 17 rozporządzenia ustanawiającego, przekazują Urzędowi pierwszy punkt kontaktowy, przez który należy kierować wszelką korespondencją, w tym konsultacje odbywające się podczas mediacji.
- (21) Mediator lub przewodniczący Komisji Pojednawczej bierze pod uwagę opinie, zalecenia i propozycje rozwiązań przedstawione przez ekspertów uczestniczących w charakterze doradców, jak również opinie wyrażone przez organizacje partnerów społecznych, z którymi przeprowadzono konsultacje, w celu pogodzenia rozbieżnych stanowisk państw członkowskich będących stronami sporu oraz przyjęcia niewiążącej opinii.

E. Ustalenia robocze mające zastosowanie do obu etapów mediacji

- (22) W przypadkach, gdy spór zawiera sprzeczne informacje, dowody, fakty i okoliczności, których zainteresowane państwa członkowskie nie mogą zweryfikować, lub gdy zebranie dalszych informacji jest konieczne, aby procedura mediacji mogła przebiegać w zwykłym trybie, mediator lub przewodniczący Komisji Pojednawczej może zaproponować krajowym przedstawicielom zainteresowanych państw członkowskich, aby zwrócili się do Urzędu o koordynację i wsparcie uzgodnionej lub wspólnej inspekcji, zgodnie z art. 8 i 9 rozporządzenia ustanawiającego.
- (23) Informacje zebrane podczas uzgodnionej lub wspólnej inspekcji przedstawia się w sprawozdaniu, jak przewidziano w art. 9 ust. 6 rozporządzenia ustanawiającego, zainteresowanym państwom członkowskim oraz mediatorowi lub przewodniczącemu Komisji Pojednawczej, przy czym informacje szczególnie chronione i dane osobowe są odpowiednio przeredagowane. Czas między złożeniem propozycji przez mediatora lub przewodniczącego Komisji Pojednawczej a otrzymaniem sprawozdania wstrzymuje bieg ogólnych terminów zakończenia pierwszego lub drugiego etapu mediacji, jak przewidziano w ust. 9 i 16 niniejszego artykułu. Jeżeli zainteresowane państwa członkowskie nie osiągną porozumienia w sprawie propozycji mediatora lub przewodniczącego Komisji Pojednawczej, co prowadzi do sytuacji, w której procedura mediacji nie może być kontynuowana w zwykłym trybie, procedura mediacji może zostać zakończona zgodnie z art. 18 ust. 2 lit. c).
- (24) Mediator lub przewodniczący Komisji Pojednawczej może zwrócić się do Urzędu o pomoc w przypadkach, które wymagają wyjaśnienia kwestii związanych ze stosowaniem konkretnego prawodawstwa lub podania wszelkich innych informacji niezbędnych do tego, aby mediator lub Komisja Pojednawcza mogli udzielić państwom członkowskim pomocy w uzgodnieniu niewiążącej opinii. Czas między złożeniem wniosku o pomoc a otrzymaniem żądanych informacji wstrzymuje bieg ogólnych terminów zakończenia pierwszego lub drugiego etapu mediacji, jak przewidziano w ust. 9 i 16 niniejszego artykułu.
- (25) Językiem roboczym procedury mediacji jest język angielski, chyba że państwa członkowskie, które są stronami sporu, i mediator podczas pierwszego etapu mediacji lub przewodniczący Komisji Pojednawczej podczas drugiego etapu mediacji wspólnie uzgodnią inaczej. Pozostaje to bez uszczerbku dla przepisów dotyczących usług w zakresie tłumaczeń ustnych i pisemnych świadczonych przez Urząd.
- (26) Urząd zapewnia obsługę sekretarską, w tym wszelkie tłumaczenia pisemne i ustne wymagane dla prawidłowego przebiegu procedury mediacji podczas obu etapów mediacji, w tym podczas przesłuchań.

F. Szybka ścieżka mediacji

- (27) Państwa członkowskie, które są stronami sporu, mogą wspólnie uzgodnić z mediatorem podczas pierwszego etapu mediacji lub z przewodniczącym Komisji Pojednawczej podczas drugiego etapu mediacji orientacyjne terminy krótsze niż terminy przewidziane w ustaleniach roboczych, pod warunkiem że możliwe jest zachowanie jakości procedury i niewiążącej opinii.

III. PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 20

Składanie sprawozdań przez państwa członkowskie, które są stronami sporu

- (1) Zgodnie z art. 13 ust. 12 rozporządzenia ustanawiającego państwa członkowskie, które są stronami sporu, w ciągu trzech miesięcy od przyjęcia niewiążącej opinii informują Urząd o środkach, jakie podjęły w związku z tą opinią.
- (2) Państwa członkowskie będące stronami sporu, które nie podjęły działań w następstwie opinii niewiążącej przyjętej w drodze procedury mediacji, składają Urzędowi sprawozdanie dotyczące powodów niepodjęcia działań w następstwie opinii niewiążącej, w ciągu trzech miesięcy od jej przyjęcia.

Artykuł 21

Sprawozdawczość Urzędu

- (1) Zgodnie z art. 13 ust. 13 rozporządzenia ustanawiającego Urząd dwa razy w roku składa Komisji sprawozdanie dotyczące wyników przeprowadzonych przez siebie mediacji oraz przypadków, w których mediacja nie została przeprowadzona. Sprawozdania przedstawia się na koniec I kwartału (obejmującego III i IV kwartał poprzedniego roku) oraz III kwartału (obejmującego I i II kwartał tego samego roku).
- (2) Urząd monitoruje wdrażanie przez państwa członkowskie niewiążącej opinii przyjętej podczas pierwszego i drugiego etapu mediacji oraz podejmuje działania następcze, a także co roku przekazuje Zarządowi sprawozdania na ten temat.

Artykuł 22

Ocena

- (1) Nie później niż 36 miesięcy od wejścia w życie niniejszego regulaminu wewnętrznego, a następnie co 24 miesiące, przeprowadza się ocenę jego skuteczności i funkcjonalności. W razie potrzeby po konsultacji z państwami członkowskimi Zarządowi zostaną przedstawione zmiany mające na celu udoskonalenie tych instrumentów w oparciu o doświadczenia zdobyte w poprzednich miesiącach.
- (2) Nie później niż rok od oceny, o której mowa w art. 40 ust. 1 rozporządzenia ustanawiającego, Urząd ocenia potrzebę zmiany niniejszego regulaminu wewnętrznego w oparciu o tę ocenę i w razie potrzeby proponuje Zarządowi zmiany do niniejszego regulaminu wewnętrznego.

Artykuł 23

Wejście w życie

Niniejszy regulamin wewnętrzny wchodzi w życie następnego dnia po jego zatwierdzeniu przez Zarząd.

ZAŁĄCZNIKI

I. **Zaproszenie do wyrażenia zainteresowania dla nominowanych mediatorów i ekspertów Komisji Pojednawczej, przewodniczącego i wiceprzewodniczących Komisji Pojednawczej, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 2**

Cel: Do wykorzystania przez członków Zarządu z państw członkowskich w celu wyznaczenia osób do pełnienia funkcji mediatorów, ekspertów Komisji Pojednawczej, przewodniczącego i wiceprzewodniczącego Komisji Pojednawczej. Przedłożone informacje zostaną również zebrane w dokumencie, aby umożliwić państwom członkowskim, które są stronami sporu, wybór mediatora, którego kompetencje będą odpowiednie ze względu na charakter sporu, a także aby przewodniczący mógł utworzyć zespół poprzez dopasowanie dostępnych ekspertów do charakteru i obszaru danego sporu.

1. **Dane osoby wyznaczonej**

- Imię i nazwisko
- Nominująca instytucja krajowa (pracodawca)
- Adres nominującej instytucji krajowej, dane kontaktowe, adres e-mail
- Państwo członkowskie i narodowość
- Obecne stanowisko, praca, dane pracodawcy
- Główne obowiązki

2. **Doświadczenie zawodowe i umiejętności osoby wyznaczonej**

- Doświadczenie zawodowe
- Znajomość języków
- Dziedzina lub dziedziny wiedzy specjalistycznej w odniesieniu do dziedzin prawa objętych zakresem mediacji Europejskiego Urzędu ds. Pracy
- Odpowiednie doświadczenie zawodowe związane z dziedzinami prawa wchodzącymi w zakres mediacji Europejskiego Urzędu ds. Pracy
- Doświadczenie w mediacjach i rozwiązywaniu sporów
- Doświadczenie w zakresie układów zbiorowych i stosunków pracy

3. **Osoba wyznaczona przez:** [Członek Zarządu z państwa członkowskiego]

4. **Osoba wyznaczona jako:**

- mediator
- ekspert Komisji Pojednawczej
- przewodniczący Komisji Pojednawczej

wiceprzewodniczący Komisji Pojednawczej

5. Krótkie wyjaśnienie i uzasadnienie, dlaczego dana osoba jest nominowana na stanowisko wskazane w pkt

II. Deklaracja o braku konfliktu interesów, o którym mowa w art. 7 ust. 5

Przeznaczenie: podpisywana przez każdą osobę powołaną do pełnienia funkcji mediatora, eksperta Komisji Pojednawczej, przewodniczącego lub zastępcy przewodniczącego Komisji Pojednawczej oraz przez ekspertów uczestniczących w charakterze doradców w celu złożenia oświadczenia, że nie znajduje się ona w sytuacji konfliktu interesów.

Zgodnie z wymogami art. 4 ust. 4 regulaminu wewnętrznego przyjętego decyzją Zarządu nr 16/2021 z dnia 10 listopada 2021 r. ja, niżej podpisany(-a), niniejszym oświadczam, że nie mam żadnego faktycznego ani potencjalnego konfliktu interesów, który mógłby negatywnie wpłynąć na wykonywanie obowiązków, do których wypełniania zobowiązałem(-am) się w celu należytego i właściwego pełnienia funkcji jako:

- mediator
- ekspert Komisji Pojednawczej
- przewodniczący Komisji Pojednawczej
- wiceprzewodniczący Komisji Pojednawczej
- ekspert uczestniczący w charakterze doradcy w konkretnej sprawie, do której mnie powołano lub zaproszono do udziału.

Ponadto, jak przewidziano w art. 7 ust. 5 regulaminu wewnętrznego, niniejszym zobowiązuje się do informowania Europejskiego Urzędu ds. Pracy na piśmie, gdy tylko w trakcie wykonywania moich obowiązków pojawi się jakakolwiek sytuacja konfliktu interesów, poprzez złożenie bez zbędnej zwłoki pisemnego oświadczenia opisującego konkretną sytuację rzeczywistego lub potencjalnego konfliktu interesów.

Konflikt interesów to sytuacja, w której moje prywatne interesy i powiązania mogą być faktycznie lub potencjalnie postrzegane jako negatywnie wpływające na moją niezależność lub lojalność wobec Europejskiego Urzędu ds. Pracy, i obejmuje:

- interesy bezpośrednie (korzyści finansowe wynikające np. z zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, inwestycji, honorariów itp.);
- pośrednich interesów finansowych (np. dotacji, sponsoringu lub innych korzyści);
- interesy wynikające z mojej działalności zawodowej lub działalności członków mojej rodziny;
- wszelkie członkostwo lub powiązania, jakie mogę mieć w organizacjach, organach, klubach mających interes w pracach Europejskiego Urzędu ds. Pracy;
- wszelkie inne interesy lub fakty, które ja, niżej podpisany(-a), uważam za istotne.

Jeżeli taka sytuacja wystąpi, rozumiem, że Europejski Urząd ds. Pracy oceni moją ewentualną sytuację konfliktu interesów i wprowadzi wszelkie stosowne środki w celu zapewnienia niezależności i bezstronności procedury mediacji. Europejski Urząd ds. Pracy podejmie zatem należycie uzasadnioną decyzję w odniesieniu do postrzeganej przeze mnie sytuacji konfliktu interesów i wykonywania przeze mnie obowiązków. Zobowiązuję się do przestrzegania decyzji Europejskiego Urzędu ds. Pracy.

Niniejszym składam oświadczenie honorowe, iż podane powyżej informacje są prawdziwe i pełne.

Imię i nazwisko:

Podpis:

Data:

III. Wzór sprawozdania, które ma zostać sporządzone przez mediatora lub sprawozdawcę zgodnie z art. 19 ust. 10 i 17, w tym wzór niewiążącej opinii, o której mowa w art. 17

Cel: Sporządzane przez mediatora w pierwszym etapie mediacji oraz sprawozdawcę w drugim etapie mediacji w celu rzeczowego przedstawienia przebiegu mediacji. Jeżeli procedura mediacji doprowadzi do satysfakcjonującego rozwiązania dla obu stron, przyjęta zostanie niewiążąca opinia, która zostanie włączona do sprawozdania merytorycznego.

Sprawozdanie zawiera:

1. Wprowadzenie:

- wprowadzenie do sporu, przedstawienie stron oraz opis kroków poczynionych przed rozpoczęciem procedury mediacji,
- historię sporu.

2. Kontekst prawny:

- opis aktów prawnych Unii, na których oparto spór.

3. Określenie problemu:

- przedstawienie wersji każdej ze stron na temat spornej kwestii,
- mediator lub sprawozdawca w sposób neutralny i nieosądzający podsumowuje daną kwestię lub dane kwestie.

4. Identyfikacja problemu:

- określenie kwestii będących przedmiotem mediacji w porozumieniu z państwami członkowskimi, które są stronami sporu.

5. Osiągnięcie i ocena poszukiwanych rozwiązań:

- opis proponowanych rozwiązań rozważanych w celu rozwiązania sporu przez strony, a także, jeśli ma to zastosowanie, opinie wyrażone przez ekspertów, którzy mogą uczestniczyć w charakterze doradców, a także, jeśli ma to zastosowanie, opinie wyrażone przez właściwych partnerów społecznych.

6. Opinia niewiążąca:

- jeżeli strony zgadzają się co do rozwiązania sporu, należy zamieścić w tym miejscu niewiązącą opinię wraz z następującymi informacjami:
 - satysfakcjonujące dla obu stron rozwiązanie,
 - harmonogram wdrażania rozwiązania,

- uzgodnione działania następcze,
- zalecenia;
- jeżeli strony nie dojdą do porozumienia w sprawie rozwiązania sporu, mediator lub sprawozdawca powinien w tym miejscu przedstawić fakty.

7. Podsumowanie:

- uwagi końcowe mediatora lub sprawozdawcy na temat sprawy będącej przedmiotem mediacji (neutralne i nieoceniające).

IV. Informacje, które należy zawrzeć w szczegółowym oświadczeniu, o którym mowa w art. 9 ust. 2

Cel: Gdy państwo członkowskie przekazuje spór do Europejskiego Urzędu ds. Pracy w celu przeprowadzenia mediacji, po wniosku powinno nastąpić oświadczenie jasno przedstawiające zastrzeżenia państwa członkowskiego lub państw członkowskich składających wniosek. Zostanie to wykonane w szczegółowym oświadczeniu, które pozwoli Urzędowi na określenie przyczyny i charakteru sporu. Szczegółowe zestawienie nie zawiera żadnych danych osobowych.

Szczegółowe oświadczenie zawiera:

1. Informacje ogólne

- opis sporu,
- wskazanie zainteresowanych państw członkowskich,
- dane kontaktowe przedstawiciela krajowego,
- rozbieżne stanowiska,
- główne kwestie sporne,
- akty prawne Unii, na których oparto spór.

2. Etap kontaktu i dialogu:

- opatrzony datą zapis wszystkich wysiłków i wymian dokonanych w celu rozwiązania sporu,
- wyniki kontaktów i dialogu.

3. Inne zaangażowane zainteresowane strony:

- zaangażowanie partnerów społecznych na szczeblu krajowym,
- inne zainteresowane strony.

4. Sprawy dotyczące zabezpieczenia społecznego:

- jeżeli spór dotyczy zabezpieczenia społecznego, czy sprawa była kiedykolwiek kierowana do Komisji Administracyjnej przez którąkolwiek ze stron? Jeśli tak, proszę podać szczegóły, datę itp.;
- zastrzeżenie prawne:
 - Europejski Urząd ds. Pracy poinformuje Komisję Administracyjną o wszystkich sporach przekazanych do mediacji Europejskiemu Urzędowi ds. Pracy, które w całości lub w części odnoszą się do spraw zabezpieczenia społecznego; w tym celu szczegółowe oświadczenie zostanie przekazane Komisji Administracyjnej;
 - w porozumieniu z państwami członkowskimi, które są stronami sporu, Komisja Administracyjna może zwrócić się do Europejskiego Urzędu ds. Pracy o przekazanie sprawy dotyczącej zabezpieczenia społecznego Komisji Administracyjnej;

- każde państwo członkowskie, które jest stroną sporu, może zwrócić się do Europejskiego Urzędu ds. Pracy o przekazanie sprawy dotyczącej zabezpieczenia społecznego do Komisji Administracyjnej;
- jeżeli w dowolnym momencie po rozpoczęciu procedury mediacji w sporze pojawią się nowe elementy dotyczące zabezpieczenia społecznego, które początkowo nie były oczywiste lub udokumentowane, Europejski Urząd ds. Pracy zawiesi procedurę i poinformuje o tym Komisję Administracyjną; przed poczynieniem dalszych kroków Europejski Urząd ds. Pracy będzie czekać na decyzję Komisji Administracyjnej, czy w określonym terminie złoży wniosek o odesłanie sporu;
- jeżeli spór dotyczy kwestii, która wymaga nowej interpretacji rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i 987/2009, nie będzie to wchodziło w zakres procedury mediacji Europejskiego Urzędu ds. Pracy.

5. Porozumienie stron

- Czy na etapie kontaktu i dialogu doszło do porozumienia między wszystkimi stronami co do informacji, faktów, okoliczności itp. będących przedmiotem sporu?
- Czy wszystkie strony zgadzają się na skierowanie sporu do mediacji w Europejskim Urzędzie ds. Pracy?